

ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

ΜΙΑ ΑΙΜΑΤΗΡΗ ΕΡΩΤΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Οι Έθραϊκοί κατά τόν μεσαιώνα, Διωγμοί, αποκλεισμοί, εξευτελισμοί. Τό ει- δύλλιο τής Μαρίας Πατρινός και του νεαρού Έθραϊκού τής Ζακύνθου. Μετά τήν αποκάλυψιν. Ο Πατρινός φεύγει οικογενειακώς γιά τήν Πάτρα. Η εξαφάνις τής Μαρίας. Κοντά στον άχαπηνένο της. Μ' άνδρικα φορέματα. Τό δρξμα. Έξοσρες μαχιριές στην καρδιά κτλ. κτλ.

Σήμερα ή πρόλη- φεις τής θρησκείας έχουν ούσει και δέν είνε σπάνιο τό φαινόμενο γαμου μεταξ' Έθραϊκών και Χριστιανών. Άλλά σέ περασμένες επο- χές, τό πράγμα αυτό έθεοοεϊτό ός φοβερό έγκλημα. Γιατί στους παλούς καιρός, οι Έθραϊκοί έθεοοο- ροιόντο ός κατώτερα όντα, όδ βρομερά ύποκειμενα, που δέν διέφεραν καθόλου από τά ζώα. Δέν έπε- τρέπετο να κατοικούν μαζί με τους Χριστιανούς, αλλά σέ χωριστές συνοικίες, πάν λεηλοισιμένοι. Η παντοδύναμη μάστα Βενετική Κυ- βέρνηση τους είχε περιορίσει σέ συνοικίες που ήσαν κλεισμένες με σι- δερένια κάγκελα κ' όλη τή Μεγάλη Έβδομάδα δέν τους έπέτρεπε να βγούν έξω και να κυκλοφορούν μπρος σέ Χριστιανό.

Έτσι είχαν τά πράγματα, όταν κατά τό 1600, έγινε στή Ζακύνθο ένα δράμα, που ξεσπόσσε όλη τή χριστιανική κοινωνία τής νήσου έ- γαντιόν τόν Έθραϊόν, όπως φαίνεται από τά έπίσημα έγγραφα που σόζονται στή Άρχεία τής Ζακύνθου.

Αυτή λοιπόν τήν εποχή, πολλοί από τήν Πελοπόννησο, που είχε πέσει στή χείρα του Τούρκου, βόσκαν καταφύγιο στή Ζακύνθο με τής οικογένειές του. Ένας άπ' αυτούς ήταν κ' ο Άντώνης Πατρινός, άπ' τήν Πάτρα. Ο Πατρινός ήταν καλός εργάτης και κατώφθονε με τήν εργασία του να συντηρή τήν οικογένειά του. Οά ήταν δέν ευ- τεχιμένος, άν ο έρωτας δέν έρχοταν να καταστρέψη τήν ευτυχία του.

Στή Ζακύνθο ζούσαν πολλοί Έθραϊκοί τήν εποχή αυτή και μάστα πλειοσιν, γιατί έκαναν τό επικερδές επάγγελμα τών τοκογλύφων. Ένας άπ' αυτούς ήταν κ' ο Σαβιτάκιος Βινός, όφραίο και δεινός παλληκάρι.

Ο Πατρινός έξοσε με τή γυ- ναίκα του και τά τρία παιδιά του σ' ένα φτωχικό σπιτάκι, σιμά στο Γέττο, όπως ονομάζεται ή Έθραϊκή συνοικία. Τό μεγαλύτερο παιδί του Πατρινού ήταν μία κόρη, όμορφη όσο και σεινή. Σά- να έβγανε άπ' τό σπίτι κ' να πάη στην εκκλησία. Τς καθημε- ρινές καθότανε σιμά στο χωριλό παραθύρι του φτωχικού τής, δου- λεύοντας κανένα εργοζείο, όταν δέν βοηθούσε τή μητέρα τής στις δουλειές του σπιτιού.

Κατά καιρή τής όμορς τύχης, από τό σπίτι τής περνούσε συχνά ο νεαρός Έθραϊός. Είχε δει τήν όμορφη Χριστιανοπούλα που είχε τό όνομα τής Παναγίας, που είχε άρέσει κ' έρωτοχτυπηθηκε γιά καλή μάη τής. Όπως προκείται δέ από τά έγγραφα τής ανακρίσεως που σόζονται ός σήμερα στή Ζακύνθο, κ' ή καρδιά τής Μαρίας λαδο- θραε άπ' τό φτωχικό παιδί τής Άφροδίτης και δεχόταν κρυφά τόν Έθραϊό σέ πλατωνικές έρωτικές συνεντεύξεις.

Άλλά μπροστά τους ήφονόταν ένα τρομερό εμπόδιο, τό φάντασμα τής θρησκευτικής πρόληψης, που δέν επέτρεπε, με κανένα τρόπο, τήν ένωση τών με τό δεσπό το γάμου. Η οικογένεια του Πατρινού θ' άφορξότανε, δέν θα μπορούσε να μείνη πειά στή Ζακύνθο, άν δε- χόταν γιά γαμπρό τής τόν Έθραϊό. Κ' όμωσ οι δυο άγαπημένοι, μο- λονάτι έγγυώσαν τό τρομερό αυτό εμπόδιο, δέν έπαισαν όστόσο τής συναντήσεως τών, γιατί τους τράφονε τό έρωτικό πάθος. Τί τους έ- μελλε τί θά έλεγε ή κοινωνία; Τ' αυτους δέν ύπηρεζε τίποτε άλλο, παρά ο έρωτας που πλημμύριζε τς καρδιές τους.

***

Έτσι είχαν τά πράγματα, όταν ξεκάρνα ο πατέρας τής Μαρίας έμαθε τόν έρωτα τής κόρης του με τόν Έθραϊό. Η αποκάλυψς αυτή τόν έκαμε άνω-κάτω. Κατάλαβε ότι δέν θα μπορούσε πειά να παρνο- σιστή μπροστά στους Χριστιανούς, πός ή ντροπή τής κόρης του ήταν μεγάλη και σκέπτηκε με τή γυναικία του να φύγουν άμείσως από τή Ζακύνθο οικογενειακώς και να ξεαγαθροούν στην Πάτρα.

Πράγματι, σέ λίγες ήμέρες, όλη ή οικογένεια του Πατρινού έφυγγε γιά τήν Πάτρα κ' ή Μαρία άκολούθησε τους γονείς τής, κρύβοντας στην καρδιά τής τόν πόνο τής, γιατί χωρίζοταν άπ' τόν άγαπημένο τής.

Ο Πατρινός, μόλις έφτασε στην Πάτρα, δέν βρήκε δουλειά κ' αναγκάστηκε να πάη σ' άλλο μέρος τής Πελοποννήσου να εργασθή για να συντηρήση τήν οικογένειά του και τόν έαυτο του.

Τρεις μήνες άκριβώς είχαν περάσει άπ' τή μέρα που ή οικογένεια του Πατρινού έφυγγε από τή Ζακύνθο, κ' έξοσρα ένα τρομερό δράμα άναστάτοσε τήν κοινωνία τής Ζακύνθου.

Μία νύχτα, σ' έναν άπόμειρο όρομό, βοήθηκε ένας νέος σκοτωμέ- νος! Ο γιατρός που εξέτασε τό πτώμα, είδε με κατάπληξη, ότι επό- κειτο περί γυναικός, ντυμένης άνδρικά!...

Άρχισαν άμείσως άσπρηές ανακρίσεις και άποδείχτηκε τέλος, ότι ή σκοτωμένη ήταν ή κόρη του Πατρινού, ή Μαρία.

Πούς τήν σκοτώσε όμωσ; Στην άρχή ύπέθεσαν, ότι ο ένοχος ή- ταν ο φίλος τής Έθραϊός. Άλλά ή άνάκριση απέδειξε σέ λίγο κάτι πιο τρομακτικό: Ο φονιάς τής Μαρίας ήταν ο ίδιος ο πατέρας τής!... Ο Πατρινός σκοτώσε τήν κόρη του, γιατί δέν μπορούσε να ύπερβή τήν άτίμωση του όνόματός του. ***

Στά έγγραφα που σόζονται στή Άρχεία τής Ζακύνθου, ύπόρχει όλη ή ιστορία του δράματος αυτό.

Όταν ο πατέρας τής Μαρίας έφυγγε άπ' τήν Πάτρα γιά να βοηθούσει σ' άλλο μέρος του Μοριά, ή Μαρία, τραλλή άπ' τήν έρωτική τής άτελεισία, έφυγγε κρυφά άπ' τήν Πάτρα και πήγε μ' ένα καϊκι στή Ζακύνθο.

Έκει, αντίμωσε τόν άγαπημένο τής και ζούσε μαζί του ευτυχι- σιμένα.

Όταν όμωσ γόρσει ο πατέρας τής στην Πάτρα κ' έμαθε ότι ή κόρη του είχε γυθεί άπ' τό σπίτι, κατάλαβε άμείσως που θά ήταν και πέρας κ' αυτος στή Ζακύνθο. Η κόρη του έφτασε στο νησί ντυμένη άνδρικά φορέματα, αλλά ο πατέρας τής δέν άόργσε να τή ανακα- λύψη και να τή σκοτώση!...

Δέν ξεσπόσε τς λεπτομέρειες του φόνου. Τό μόνο που ξεσπόσε, είνε ότι ή άτυχη νέα είχε τέσσερες μαχιριές στο στήθος. Άμείσως ή άστυνομία άόργσε να καταζητή παντού τόν Πατρινό, μα ο φονιάς

τής κόρης του δέν φωνότανε πονθενά. Τί είχε άπογίνει ο τρα- γικός αυτός πατέρας, ο κακογύ- κος οικογενειακός; Όπως άπε- δείχθη σέ λίγες ήμέρες, ο Πατρι- νός τιμώθηκε ο ίδιος τόν έαυτο του, αυτοχειριαζόμενος.

Κ' ένα πρωί, ή θάλασσα έ- ξέθαψε στην όμορφη άρορα- γιάλα του Κόρου Νερού τό πτώμα τού. Ο δαστυχιμένος πατέρας, που ή κοινωνικές πρόληψεις τόν άνάγκασαν να γινή φονιάς τής κόρης του, μόλις έκαμε τό έγκλη- μα, βασανζόμενος άπ' τήν τύχη τής σινειδησός του, οίχτηκε στή θάλασσα.

Η κοινωνία τής Ζακύνθου με συγκρίκη άκολούθησε τήν χείρα και τόν δίο θυμάτον κ' ή άστυνω- μία, με κόπο, κατώφθσε να συγκρατησή τό λαό πώδε ξεεργηθεί έ- ναντιόν όλων τών Έθραϊών. Για πολλές ήμέρες ή σιδερένιες πόρτες του Γέττο έμειναν κλειστές και κανείς Έθραϊός δέν ξεβήθησε στους δρόμους τής πόλεως.

Η δικαιοσύνη όμωσ δέν μπόρεσε να βοηθί τίποτε τό ένοχοποιητικό έναντιόν του νεαρού Έθραϊού, τόν όποιο άγαπούσε ή Μαρία. Έτσι τούλάχιστο λένε τά χωριά τής ανακρίσεως. Τό πιθανότερο όμωσ είνε ότι ή Βενετική Κυβέρνηση θέλησε να σκεπάση τό πράγμα γιά να μήν εξάψη τά ανέματα του λαού εναντιόν τών Έθραϊών.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. — Τό αυτόθ γραφείον μας μάζ μεταβίβαει τήν χαρισμόνον άγγελία τής τελέσεως τών γάμου τού κ. Μιλτιάδου Σαμ- λίδου μετά τής δνιδος Ρεβέκας Ηρακλείδου, έν τώ Πατριαρχικό Ναφ τώ Άγιου Σάββα. Παράννημος παρόσθη ο κ. Παναγ. Χριστο- δούλου.

— Όσαίως άναγγέλλει τώ γάμου τού κ. Στράτη Τσουκαλά μετά τής δνιδος Κλεοπάρας Ψυχρογιού έν τώ Πατριαρχικό Ναφ τώ Άγιου Σάββα, με παράνημον τόν κ. Ιωακείμ Μαρίαν.

ΣΟΥΔΑΝ. — Τό γραφείον μας Άλεξανδρείας μάζ μεταβίδει τήν χαρισμόνον άγγελία τής τελέσεως τών άγαθόν έν Χαρτόμη του καλού μας φίλου και άνταποκριτού κ. Ιωάννου Καρτσούνη μετά τής δνιδος Ειρήνης Δ. Κρυμαζή.

Συγχαίροντες θεομώς, ειχόμεθα ταπεινά τήν στέφην.

Η Διεύθυνσις

Τόν άγαπητό μας φίλον και συνεργάτην κ. Ιωάννην Καρτσούνην έπί τής τελέσε τών άγαθόν έν Χαρτόμη μετά τής δνιδος Ει- ρήνης Δ. Κρυμαζή, συγχαίροντες θεομώς, ειχόμενοι και τά χωριά του γάμου στέφανα. Χ. Σαράφης—Π. Κεμερλίης